

يسوع ينزل عند رئيس العشارين

¹ثُمَّ دَخَلَ وَاجْتَاَزَ فِي أَرِيخَا. ²وَإِذَا رَجُلٌ اسْمُهُ زَكَا، وَهُوَ رَئِيسٌ لِلْعَشَّارِينَ، وَكَانَ غَنِيًّا. ³وَطَلَبَ أَنْ يَرَى يَسُوعَ مَنْ هُوَ وَلَمْ يَقْدِرْ مِنَ الْجَمْعِ، لِأَنَّهُ كَانَ قَصِيرَ الْقَامَةِ. ⁴فَرَكِضَ مُتَقَدِّمًا وَصَعِدَ إِلَى جُمُزْرَةٍ لِكَيْ يَرَاهُ، لِأَنَّهُ كَانَ مُرْمَعًا أَنْ يَمُرَّ مِنْ هُنَاكَ. ⁵فَلَمَّا جَاءَ يَسُوعُ إِلَى الْمَكَانِ تَطَرَّ إِلَى قَوَوْ قَرَاهُ وَقَالَ لَهُ: يَا زَكَا، أَسْرِعْ وَانْزِلْ، لِأَنَّهُ يَنْبَغِي أَنْ أُمَكِّثَ الْيَوْمَ فِي بَيْتِكَ. ⁶فَاسْرِعْ وَنَزَلْ وَقَبِلْهُ قَرِحًا. ⁷فَلَمَّا رَأَى الْجَمِيعُ ذَلِكَ تَذَمَّرُوا قَائِلِينَ: إِنَّهُ دَخَلَ لِيَبِيتَ عِنْدَ رَجُلٍ خَاطِيٍّ. ⁸فَوَقَفَ زَكَا وَقَالَ لِلرَّبِّ: هَا أَنَا، يَا رَبِّ، أَعْطَيْتُ نِصْفَ أَمْوَالِي لِلْمَسَاكِينِ وَإِنْ كُنْتُ قَدْ وَشَيْتُ بِأَحَدٍ أَرُدُّ أَرْبَعَةَ أَصْعَافٍ. ⁹فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: الْيَوْمَ حَصَلَ خَلَاصٌ لِهَذَا الْبَيْتِ إِذْ هُوَ أَيْضًا ابْنُ ابْنِ إِبْرَاهِيمَ. ¹⁰لَآنَ ابْنُ الْإِنْسَانِ قَدْ جَاءَ لِكَيْ يَطْلُبَ وَيُخَلِّصَ مَا قَدْ هَلَكَ.

مثل استثمار الوزنات

¹¹وَإِذْ كَانُوا يَسْمَعُونَ هَذَا عَادَ فَقَالَ مَثَلًا لِأَنَّهُ كَانَ قَرِيبًا مِنْ أَوْشَلِيمَ وَكَانُوا يَطْلُونُ أَنْ مَلَكَوتُ اللَّهِ غَنِيْدٌ أَنْ يَطْهَرَ فِي الْخَالِ. ¹²فَقَالَ: إِنْسَانٌ، شَرِيفُ الْجِنْسِ، ذَهَبَ إِلَى كُورَةِ بَعِيدَةٍ لِيَأْخُذَ لِنَفْسِهِ مُلْكًا وَيَرْجِعَ. ¹³فَدَعَا عَشْرَةَ عَبِيدَ لَهُ وَأَعْطَاهُمْ عَشْرَةَ أَمْنَاءَ وَقَالَ لَهُمْ: تَاجِرُوا حَتَّى آتِي. ¹⁴وَأَمَّا أَهْلُ مَدِينَتِهِ فَكَانُوا يُبْغِضُونَهُ فَأَرْسَلُوا وَرَاءَهُ سَفَارَةَ قَائِلِينَ: لَا تُرِيدُ أَنْ هَذَا يَمْلِكُ عَلَيْنَا. ¹⁵وَلَمَّا رَجَعَ بَعْدَ مَا أَحَدَ الْمُلْكُ أَمَرَ أَنْ يُدْعَى إِلَيْهِ أُولَئِكَ الْعَبِيدَ الَّذِينَ أَعْطَاهُمُ الْفِصَّةَ لِيَعْرِفَ بِمَا تَاجَرَ كُلُّ وَاحِدٍ. ¹⁶فَجَاءَ الْأَوَّلُ قَائِلًا: يَا سَيِّدُ، مَتَاكَ رِيحَ عَشْرَةِ أَمْنَاءَ. ¹⁷فَقَالَ لَهُ: نِعَمًا، أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ، لِأَنَّكَ كُنْتَ أَمِينًا فِي الْقَلِيلِ فَلْيَكُنْ لَكَ سُلْطَانٌ عَلَى عَشْرِ مُدُنٍ. ¹⁸ثُمَّ جَاءَ الثَّانِي قَائِلًا: يَا سَيِّدُ، مَتَاكَ عَمَلُ خَمْسَةِ أَمْنَاءَ. ¹⁹فَقَالَ لَهُذَا أَيْضًا: وَكُنْ أَنْتَ عَلَى خَمْسِ مُدُنٍ. ²⁰ثُمَّ جَاءَ آخَرُ قَائِلًا: يَا سَيِّدُ، هُوَذَا مَتَاكَ الَّذِي كَانَ عِنْدِي مَوْضُوعًا فِي هِنْدِيلٍ، ²¹لَآئِي كُنْتُ أَخَافُ مِنْكَ إِذْ أَنْتَ إِنْسَانٌ صَارِمٌ تَأْخُذُ مَا لَمْ تَصْعُ وَتَحْضُدْ مَا لَمْ تَزْرَعْ. ²²فَقَالَ لَهُ: مِنْ قِمْلِكَ أَيْدِيكَ، أَيُّهَا الْعَبْدُ السَّرِيرُ. عَرَفْتُ أَنِّي إِنْسَانٌ صَارِمٌ، أَخُذُ مَا لَمْ أَصْعُ وَأَحْضُدْ مَا لَمْ أَزْرَعْ. ²³فَلِمَاذَا لَمْ تَصْعُ فِصَّتِي عَلَى مَائِدَةِ الصَّيَارِقَةِ فَكُنْتُ مَتَى جِئْتُ أَسْتَوْفِيهَا مَعَ رِيًّا؟ ²⁴ثُمَّ قَالَ لِلْحَاضِرِينَ: خُذُوا مِنْهُ الْمَتَا وَأَعْطُوهُ لِلَّذِي عِنْدَهُ الْعَشْرَةُ الْأَمْنَاءَ. ²⁵فَقَالُوا لَهُ: يَا سَيِّدُ، عِنْدَهُ عَشْرَةُ أَمْنَاءَ؟ لَآئِي

Der Oberzöllner Zachäus

¹Und er zog hinein und ging durch Jericho. ²Und siehe, da war ein Mann mit Namen Zachäus, der war ein Oberster der Zöllner und war reich. ³Und er begehrte Jesus zu sehen, wer er wäre, und konnte es nicht wegen dem Volk; denn er war klein von Gestalt. ⁴Und er lief voraus und stieg auf einen Maulbeerbaum, damit er ihn sähe: denn dort sollte er durchkommen. ⁵Und als Jesus an die Stelle kam, sah er auf, bemerkte ihn und sprach zu ihm: Zachäus, steig eilends herunter; denn ich muss heute in deinem Haus einkehren! ⁶Und er stieg eilends herunter und nahm ihn auf mit Freuden. ⁷Als sie das sahen, murrten sie alle, dass er bei einem Sünder einkehrte. ⁸Zachäus aber trat hin und sprach zu dem HERRN: Siehe, HERR, die Hälfte meiner Güter gebe ich den Armen, und wenn ich jemand betrogen habe, so gebe ich es vierfältig wieder. ⁹Jesus aber sprach zu ihm: Heute ist diesem Haus Heil widerfahren, denn auch er ist Abrahams Sohn. ¹⁰Denn der Menschensohn ist gekommen, zu suchen und selig zu machen, was verloren ist.

Von den anvertrauten Pfunden

¹¹Als sie nun zuhörten, sagte er noch ein Gleichnis, denn er war nahe bei Jerusalem und sie meinten, das Reich Gottes sollte sogleich offenbart werden, ¹²und er sprach: Ein edler Mann zog in ein fernes Land, um ein Königreich zu erhalten und dann wiederzukommen. ¹³Da rief er zehn seiner Knechte und gab ihnen zehn Pfund und sprach zu ihnen: Handelt damit, bis ich wiederkomme! ¹⁴Seine Bürger aber hassten ihn und schickten eine Gesandtschaft ihm

أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ كُلَّ مَنْ لَهُ يُعْطَى، وَمَنْ لَيْسَ لَهُ قَالِدِي عِنْدَهُ يُؤْخَذُ مِنْهُ²⁷ أَمَّا أَغْدَائِي، أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِيدُوا أَنْ أَمْلِكَ عَلَيْهِمْ، فَأَتُوا بِهِمْ إِلَى هُنَا وَادَّبُوهُمْ فِدَّامِي.

يسوع الملك يدخل اورشليم

²⁸ وَلَمَّا قَالَ هَذَا تَقَدَّمَ صَاعِدًا إِلَى أُورُشَلِيمَ. ²⁹ وَإِذْ قَرَّبَ مِنْ بَيْتِ قَاجِي وَبَيْتِ عَنِيَا عِنْدَ الْجَبَلِ، الَّذِي يُدْعَى جَبَلِ الرِّثْيُونِ، أَرْسَلَ اثْنَيْنِ مِنْ تَلَامِيذِهِ ³⁰ قَائِلًا: إِذْهَبَا إِلَى الْفَرَسَةِ الَّتِي أَمَامَكُمَا وَحِينَ تَدْخُلَانِيَا تَجِدَانِ جَحْشًا مَرْبُوطًا لَمْ يَجْلِسْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ قَطُّ، فَخَلَاةً وَأْتِيَا بِهِ. ³¹ وَإِنْ سَأَلَكُمَا أَحَدٌ: لِمَاذَا تَخْلَانِي؟ فَقُولَا لَهُ هَكَذَا: إِنَّ الرَّبَّ مُحْتَاجٌ إِلَيْهِ. ³² فَمَضَى الْمُرْسَلَانِ وَوَجَدَا كَمَا قَالَ لَهُمَا. وَفِيمَا هُمَا يَخْلَانِ الْجَحْشَ قَالَ لَهُمَا أَصْحَابُهُ: لِمَاذَا تَخْلَانِ الْجَحْشَ؟ ³⁴ فَقَالَا: الرَّبُّ مُحْتَاجٌ إِلَيْهِ. ³⁵ وَأْتِيَا بِهِ إِلَى يَسُوعَ وَطَرَحَا نِيَابَهُمَا عَلَى الْجَحْشِ وَأَرْكَبَا يَسُوعَ. ³⁶ وَفِيمَا هُوَ سَائِرٌ قَرَشُوا نِيَابَهُمْ فِي الطَّرِيقِ. ³⁷ وَلَمَّا قَرَّبَ عِنْدَ مُنْحَدَرِ جَبَلِ الرِّثْيُونِ ابْتَدَأَ كُلُّ جُمْهُورِ التَّلَامِيذِ يَفْرَحُونَ وَيُسَبِّحُونَ اللَّهَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ لِأَجْلِ جَمِيعِ الْقَوَاتِ الَّتِي تَطَرَّوْا، ³⁸ قَائِلِينَ: مُبَارَكُ الْمَلِكِ الْآتِي بِاسْمِ الرَّبِّ، سَلَامٌ فِي السَّمَاءِ وَمَجْدٌ فِي الْأَعَالِي. ³⁹ وَأَمَّا بَعْضُ الْفَرِيسِيِّينَ مِنَ الْجَمْعِ فَقَالُوا لَهُ: يَا مُعَلِّمُ، انْتَهَرْ تَلَامِيذَكَ. ⁴⁰ فَأَجَابَ وَقَالَ لَهُمْ: أَقُولُ لَكُمْ، إِنَّهُ إِنْ سَكَتَ هَؤُلَاءِ قَالِحِجَارُهُ تَضْرُخُ.

يسوع يبكي على دمار اورشليم

⁴¹ وَفِيمَا هُوَ يَقْتَرِبُ تَطَرَّ إِلَى الْمَدِينَةِ وَبَكَى عَلَيْهَا ⁴² قَائِلًا: إِنَّكَ لَوْ عَلِمْتَ أَنْتِ أَيْضًا حَتَّى فِي يَوْمِكَ هَذَا مَا هُوَ لِسَلَامِكَ، وَلَكِنَّ الْآنَ قَدْ أَخْفَى عَنْ عَيْنَيْكَ. ⁴³ فَإِنَّهُ سَتَأْتِي أَيَّامٌ وَيُحِيطُ بِكَ أَغْدَاؤُكَ بِمِئْرَسَةٍ وَيُخْدِفُونَ بِكَ وَيُخَاصِرُونَكَ مِنْ كُلِّ جِهَةٍ، وَيَهْدُمُونَكَ وَيَبْنِيكَ فِيكَ وَلَا يَبْنُونَ فِيكَ حَجَرًا عَلَى حَجَرٍ، لِأَنَّكَ لَمْ تَعْرِفِي زَمَانَ انْفِقَادِكَ.

يسوع يطرد الثَّجَارَ مِنَ الْهَيْكَلِ

⁴⁵ وَلَمَّا دَخَلَ الْهَيْكَلُ ابْتَدَأَ يُخْرِجُ الَّذِينَ كَانُوا يَبِيعُونَ وَيَسْتَرُونَ فِيهِ ⁴⁶ قَائِلًا لَهُمْ: مَكْتُوبٌ: "أَنْ بَيْتِي بَيْتُ الصَّلَاةِ وَأَنْتُمْ جَعَلْتُمُوهُ مَعَارَةً لَصُوصٍ". ⁴⁷ وَكَانَ يُعَلِّمُ كُلَّ يَوْمٍ فِي الْهَيْكَلِ وَكَانَ زُوسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالْكَتَبَةِ مَعَ وَجْهِهِ السَّعْبِ يَطْلُبُونَ أَنْ يَهْلِكُوهُ. ⁴⁸ وَلَمْ يَجِدُوا مَا يَفْعَلُونَ لِأَنَّ السَّعْبَ كُلَّهُ كَانَ مُتَعَلِّقًا بِهِ يَسْمَعُ مِنْهُ.

nach und sprachen: Wir wollen nicht, dass dieser über uns als König herrscht.¹⁵ Und es begab sich, als er wiederkam, nachdem er das Reich eingenommen hatte, ließ er dieselben Knechte rufen, denen er das Geld gegeben hatte, um zu erfahren, was ein jeder erhandelt hatte.¹⁶ Da kam der erste herbei und sprach: Herr, dein Pfund hat zehn Pfund erworben.¹⁷ Und er sprach zu ihm: Gut gemacht, du frommer Knecht; weil du im Geringsten treu gewesen bist, sollst du Macht haben über zehn Städte.¹⁸ Und der zweite kam und sprach: Herr, dein Pfund hat fünf Pfund eingebracht.¹⁹ Zu dem sprach er auch: Du sollst über fünf Städte sein.²⁰ Und der dritte kam und sprach: Herr, siehe, hier ist dein Pfund, das ich im Schweißstuch verwahrt habe;²¹ ich fürchtete mich vor dir, denn du bist ein harter Mann: du nimmst, was du nicht hingelegt hast, und erntest, was du nicht gesät hast.²² Er sprach zu ihm: Aus deinem Mund richte ich dich, du böser Knecht. Wusstest Du, dass ich ein harter Mann bin, nehme, was ich nicht hingelegt habe, und ernte, was ich nicht gesät habe?²³ Warum hast du dann mein Geld nicht auf die Bank gebracht? Und wenn ich gekommen wäre, hätte ich's mit Zinsen eingefordert.²⁴ Und er sprach zu denen, die dabeistanden: Nehmt das Pfund von ihm und gebt es dem, der zehn Pfund hat.²⁵ Und sie sprachen zu ihm: Herr, er hat schon zehn Pfund.²⁶ Ich sage euch aber: Wer da hat, dem wird gegeben werden; von dem aber, der nicht hat, wird auch das genommen werden, was er hat.²⁷ Doch diese meine Feinde, die nicht wollten, dass ich über sie herrsche, bringt her und

richtet sie vor mir hin.

Der Einzug Jesu in Jerusalem

²⁸Und als er dies sagte, zog er fort und ging hinauf nach Jerusalem.²⁹Und es begab sich, als er sich Bethphage und Bethanien näherte, und an den sogenannten Ölberg kam, da sandte er zwei seiner Jünger³⁰ und sprach: Geht hin in das Dorf, das gegenüberliegt. Und wenn ihr hineinkommt, werdet ihr ein Füllen angebunden finden, auf dem noch nie ein Mensch gesessen hat; macht es los und bringt es her!³¹Und wenn euch jemand fragt, warum ihr's losmacht, so sagt zu ihm: Der HERR bedarf seiner.³²Und die Gesandten gingen hin und fanden, wie er ihnen gesagt hatte.³³Als sie aber das Füllen losmachten, sprachen seine Herren zu ihnen: Warum macht ihr das Füllen los?³⁴Sie aber sprachen: Der HERR bedarf seiner.³⁵Und sie brachten es zu Jesus und warfen ihre Kleider auf das Füllen und setzten Jesus darauf.³⁶Als er nun hinzog, breiteten sie ihre Kleider auf den Weg.³⁷Und als er nahe an die Steige des Ölbergs kam, fing die ganze Menge seiner Jünger an, fröhlich Gott zu loben mit lauter Stimme wegen all der Krafterweise, die sie gesehen hatten,³⁸ und sprachen: Gelobt sei, der da kommt, der König, in dem Namen des HERRN! Friede sei im Himmel und Ehre in der Höhe!³⁹Und einige der Pharisäer im Volk sprachen zu ihm: Meister, gebiete doch deinen Jüngern Einhalt!⁴⁰Er antwortete und sprach zu ihnen: Ich sage euch: Wenn diese werden schweigen, so werden die Steine schreien.⁴¹Und als er nahe hinzukam, sah er die Stadt an und weinte über sie⁴² und sprach:

Wenn doch auch du erkennst zu dieser Zeit, was zu deinem Frieden dient! Aber nun ist's vor deinen Augen verborgen.⁴³ Denn es wird die Zeit über dich kommen, da werden deine Feinde um dich einen Wall aufschütten, dich belagern und von allen Seiten bedrängen;⁴⁴ und werden dich dem Erdboden gleichmachen und keinen Stein auf dem andern lassen, darum, dass du nicht erkannt hast die Zeit deiner Heimsuchung.

Jesus vertreibt die Händler aus dem Tempel

⁴⁵Und er ging in den Tempel und fing an auszutreiben, die darin verkauften und kauften,⁴⁶ und er sprach zu ihnen: Es steht geschrieben: "Mein Haus wird ein Bethaus sein"; ihr aber habt es zu einer Räuberhöhle gemacht.

⁴⁷Und er lehrte täglich im Tempel. Aber die Hohenpriester und Schriftgelehrten und die Vornehmsten im Volk trachteten danach, ihn umzubringen;⁴⁸ und fanden nicht, was sie tun sollten, denn das Volk hing ihm an und hörte ihn.